

Alundavisan

Uppt. i Uppland

Gos - sen min bor i A - lun - da by, A - lo, A - lunda,
A - lun - da - lej! Ö - gon har han blå som
himlens kla - ra sky. A - lun - da - lun - da A - lo!

Går med sin lie lätt som en vind,
Alo, Alunda, Alunda lej!
Lite bränd av sol'n men frisk och röd om kind.
Alundalunda Alo!

Nyss red han sina hästar i vall.
Aldrig såg jag fåle bättre skött på stall.

Pingstdan om kvällen kom han till mig.
"Rosa lilla, hör, vad jag vill säga dig!"

"Rosa, min Rosa, älskar du mig?"
Å nej! Alunda, Alundalej.
"Du får nog en annan, tag din korg och tig!"

Kom så till mig en midsommarkväll.
Gick med mig i dansen, lätt och vig och snäll.

"Rosa!" han sade, "skall jag dö av sorg?"
Å nej! Alunda, Alundalej!
"Här har du min hand, jag tar igen min korg."
Alundalunda, Alo.

Arvid August Afzelius